

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῆς. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΝΤΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

'Εξ Ἀθηνῶν εἰς Μαγκενχόφ.

Ἐρωτᾶτε μετ' ἀγωνίας περὶ γουρουνίων τοῦ Δευκαλίωνος. ὦ! εἶναι πολὺ καλὰ εἰς τὴν υἱείαν των· σὰς ἀσπάζονται. Ἡ Ἰωάννα Δάρκ 1) σὰς ἔκαμε πέντε μὲ συμπάθειο· μὰ τὸσον εὐμορφα καὶ ξανθὰ, ὥστε δὼφ τὰ βλέπω τόσφ σὰς ἐνθυμούμαι. Ὁ Σκομπελέρ 2) εἶναι ἀγριεμένος, κυνηγᾷ τὸ χαρέμι του μὲ δρμὴν Ἀλβανοῦ ἐναντίον Μαυροβουνίου· μ' ἐνθυμίζει πολὺ τοὺς νεανικούς σας χρόνους. Εἶχα κι' ἄλλα νὰ σὰς γράψω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ἐλαττώσω τὸ περὶ γουρουνίων ὑψηλὸν ἐνδιαφέρον σας, ἀνακατόνων αὐτὸ μὲ ζητήματα πολιτικῆς καὶ πατριωτισμοῦ.

Φριδερίκος.

(1) Ἀρβὺν χοῖρος.—2) Θ/λεια χοῖρα.

ΜΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΛΟΓΟΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Λόγος Καραϊσκάκη.

Κύριοι Βουλευταί, γιούπλα ἤχουμαι, πουλεμουφῶδια ἤχουμαι, ἄνδρα; ἤχουμαι, οὐμόνοια, οὐμόνοια! (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ ὑπουργὸς καταβαίνει.)

Λόγος Βούλγαρη

Κύβιοι βουβευταί, οὐᾶ, οὐᾶ, οὐᾶ.

Ὁ κ. Οἰκονόμου. Τι ἔχει τὸ μικρὸ μου;

Σ. Πετιμεζᾶς. Ἐξάδελφε, (ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης) θέλει τὰ Ἀντε πῆγανέ το κ' ἔλα πάλι.

Βούλγαρης. Oh, ōhi, οὐᾶ, οὐᾶ, οὐᾶ. Ἐφημερίδες γβάψανε ἔλαμα ἐγὼ κακὰ

Βαλαωρίτης. Oh! That is very shoking.

Τρικούπης, (πρὸς τὸν Βούλγαρη). Ἐλα νὰ κάμης νάνι, μωρό μου. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ὑπουργικῆς πτέρυγας.)

ρυγος· ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κατέρχεται, ἀντινοβόλων ἐκ χαρᾶς).

Λόγος Θανάση Πετιμεζᾶ.

Καὶ τί ἐνομίσατε, Κύριοι; (Καταφέρει ἓνα γρόνθον ἐπὶ τοῦ βήματος). Οἱ πατέρες μας ἐπολεμῆσαν χωρὶς ὅπλα, (εἰς κάθε αὐτῶν διδὼν καὶ μιὰ τοῦ βήματος), χωρὶς Γερᾶ, χωρὶς Κρούπ, χωρὶς δάνεια, χωρὶς πυρίτιδα, χωρὶς ξίφη, χωρὶς διπυρίτην, χωρὶς σῶδρακα, χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτα. (Γὰ βῆμα ἐκβάλλει ἓνα κρημνὸν ἐπικλινδρον). Καὶ ὅμως ποιοὶ εἴθε ὑμεῖς οἵτινες κατηγορεῖτε ἡμᾶς; Καὶ ποιοὶ εἴμεθα ἡμεῖς οἵτινες κατηγορούμεθα ὑφ' ὑμῶν; Ἐ! (Ἐδῶ γίνεταί μαριώδης καὶ κτυπᾷ τὸ βῆμα καὶ μὲ τὰ δύο του χέρια). Ὅταν ὁ Δαυὶδ εἶλεγεν: ἀποθανεῖτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλλων... (Κραδὲ, τοῦμ, τὰμπ, κρημνίζεται τὸ βῆμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πετιμεζᾶς. Ἡ ἀριστερὰ χειροκροτεῖ. ἡ δεξιὰ πτέρυξ σφυρίζει, ὁ δὲ Πετιμεζᾶς ἐγειρόμενος ἀπειλητικῶς ἀναστρέφεται ἀρειμανίως πρὸς τὴν ἀντιπολιτευσίαν): Καὶ τί μ' ἐνομίσατε κύριοι ἀπ' ἐκεῖ, πῶς; (Γέλωτες παραπεταμένοι καὶ χειροκροτήματα).

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΟΥ «ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ».

(Σάτυρα Σατύρας).

Τρικούπης.—Κύριοι βουλευταί,—Ἐφηρμόσαμεν τὸ πρόγραμμα ἡμῶν κατὰ γράμμα. Ἐπηνέγκομεν τὰς οἰκονομίας. Τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα ἐκινδύνευε νὰ λυθῇ ὑπὲρ ἡμῶν, ὠθοῦν ἡμᾶς εἰς νέα δάνεια καὶ νέας οἰκονομικὰς κρίσεις. Ἀλλ' εἴχομεν τὸ θάρρος νὰ εἴπωμεν εἰς τὰς δυνάμεις: Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ δαπανήσωμεν οὔτε λεπτόν· ἄφετε μας ἡσύχους καὶ μὴ μᾶς ζαλιζετε μὲ τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν σας. Δικὴ σας εἶναι· δὲν τὴν θελομεν. Ἡδυνάμεθα καλοῦντες εἰς τὰ ὅπλα πολίτας δέκα μόνον ἡλικίων νὰ καταλάβωμεν δι' ἐνὸς στρατιωτικοῦ περιπάτου τὰς ἐπιδικασθείας ἡμῶν χώρας· ἀλλ' ἐδηλώσαμε εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι δὲν τὸ κουνούμεν ἀπ' ἐδῶ· θὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν νέον στρατολογικὸν νόμον, ὅστις θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα μετὰ 50 ἔτη καὶ τότε